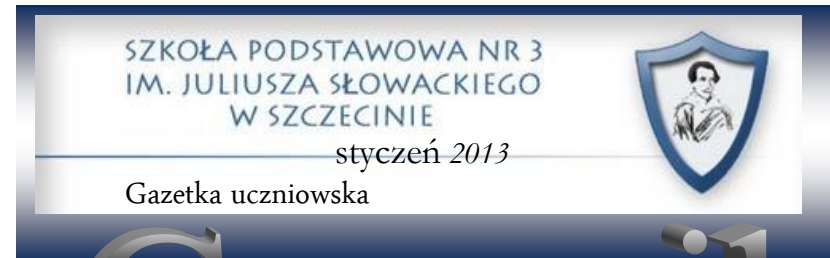
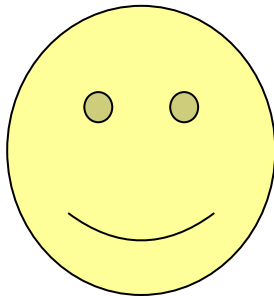

**Ferie nareszcie!
Będę jeździć na desce!
Nartami nie pogardzę.
Odpocznę bardzo.**

Wytrwania
do następnych ferii
życzy

Redakcja

Grypsik

W gazetce znajdziesz :

- mini poradnik
- kolorowanki
- artykuły pisane przez uczniów naszej szkoły
- tradycje walentynkowe

Komputer też się trochę nudzi, bo ile można przed nim siedzieć

... czyli sposoby na nudę w ferie:

1. *Codziennie korzystaj ze świeżego powietrza.* Może wybierzesz się na spacer do parku...?
2. *Pójdź do pobliskiej biblioteki* i wypożycz dobrą książkę, niekoniecznie lekturę.
3. *Spraw przyjemność bliskim* ... posprzątaj w swoim małym królestwie.
4. Wybierz się z przyjaciółmi w ulubione miejsce...
5. *Zapoznaj się z repertuarem kinowym* ... może znajdziesz coś ciekawego dla siebie?
6. *Spróbuj wcielić się w rolę Master Chef'a* ... przyrządź małe co nieco dla najbliższych i przyjaciół!

Humor z zeszytów szkolnych

- Telewizja to złodziej czasu, ale ja tego złodzieja lubię.
- Bez drewna nie można robić mebli i palić w kaloryferach.
- W czasie wakacji widziałem operę, ale tylko z wierzchu.
- Głowa osadzona jest na zębie trzonowym kręgosłupa.
- Wczoraj w naszej klasie lekarz badał dzieci chore na higienę.
- Jesienią wszystko spada z drzew.

-
- Budzik spełnia wiele czynności ale najczęściej chodzi wraz ze wskazówkami.
 - Syrena to pół kobiety, która ryczy gdy jest alarm.
 - Wraz z wynalezieniem koła i pieniędzy ludzie zaczęli kręcić interesy.
 - Pierwszy człowiek na ziemi nie czuł się samotny bo nie umiał liczyć.
 - Prostokąt różni się od kwadratu tym, że raz jest wyższy, a raz szerszy.

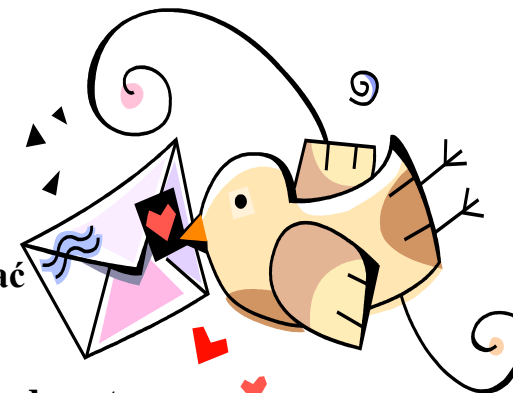
-
- Król nosi na głowie czapkę, zwaną przez niektórych koroną.
 - Żołnierze noszą zielone mundury, żeby udawać trawę.
 - Matejko przedstawia Kopernika siedzącego na obrazie.
Kopernik był akrobatą bo napisał dzieło o obrotach.

Publikujemy prawidłowe odpowiedzi do quizu „Sprawdź wiedzę” zamieszczonego w listopadowym numerze naszej gazetki.

1. Juliusz Słowacki
2. Rzeczownik. Przykłady: dom, kot, burza, mama
3. Barack Obama
4. Zachodniopomorskie
5. Park Kasprowicza (przy amfiteatrze)
6. Platany
7. Iloczyn
8. United States of America oraz Great Britain
9. Mieszko I, dynastia Piastów
10. Runo leśne
11. GG, czyli Gadu-Gadu
12. Fryderyk Chopin
13. Epitet
14. Witraż
15. Zebra
16. Siatkówka, koszykówka, tenis ziemny
17. Geometria
18. Muzyka
19. Słońce
20. „... polskie go wydało plemię”

Mini poradnik

Jak prawidłowo zaadresować kopertę?

Pamiętaj kolejno wpisz **dane adresata**:

- Imię i nazwisko (nie zapomnij o **zwrotach grzecznościowych**: Sz.P., W.P.)
- Nazwa ulicy, nr domu i mieszkalnia
- Kod pocztowy i nazwa miejscowości

Następnie, nie zapomnij podać **danych nadawcy** wg. wcześniejszych punktów.

Nadawca Zofia Kózka Ul. Kochanowskiego 1 m. 8 90-300 Gdańsk	Znaczek pocztowy
Adresat Sz. P. Anna Popiołek Ul. Reymonta 23 m. 5 72-100 Szczecin	

Trochę historii ...

Epistolografia

Epistolografia (łac. *epistula* = "list" z gr. *epistolē* = "wiadomość", "list" od *epistélein* = "posyłać") – 1) sztuka pisania listów zgodna z obyczajami panującymi w danej epoce czy środowisku; 2) dział piśmiennictwa zajmujący się listami i ich zbiorami oraz utworami literackimi pisanymi w formie listów.

Zasadniczo *epistolografia* zajmuje się listami pisanymi w minionych czasach, kiedy to funkcja samego listu odgrywała znacznie większą rolę niż dzisiaj. Listy często były czytane nie tylko przez adresata, ale i udostępniane oficjalnie i za zgodą nadawcy wielu innym osobom. Cytowały też fragmenty innych listów i stanowiły rodzaj wymiany informacji. Były także sposobem wyrażania poglądów i dyskusji itp. Jednocześnie wiele z tych listów można uznawać za dzieła z pogranicza literatury. Wszystkie te listy były przechowywane latami, nierzadko przechodząc w postaci całych zbiorów do archiwów, a po latach niektóre zbiory takich listów, z pominięciem fragmentów prywatnych, bywały nawet publikowane w postaci książek.

Epistolografia zajmuje się także metodami odczytywania i interpretacji listów. Im wcześniejsza epoka historyczna, tym częściej listy posiadały charakter publiczny, a sposoby ich pisania obarczone były sztywnymi regułami. Publikowano nawet rozważania filozoficzne i prace naukowe na temat tego, jak powinno pisać się takie listy.

Współcześnie, w czasach rozpowszechnionej komputeryzacji, list pisany na **papeterii** (ozdobnym papierze listowym), wysyłany pocztą, został zastąpiony przez: sms, e-mail, komunikatory internetowe (GG, Tlen, Skype) oraz portale społecznościowe (Nasza Klasa, Facebook).

10. Rzucając śniegowymi kulkami zwróć uwagę czym, gdzie i w kogo rzucasz np. nie mogą to być przechodnie, okna lub przejeżdżające samochody – można stać się sprawcą groźnego wypadku! Kulka śniegowa powinna być miękka i nie zawierać twardych, ostrych przedmiotów. Nigdy nie celuj w głowę!

11. Kulig może być zorganizowany tylko poza obszarem dróg publicznych.

12. Zaczepianie sanek do pojazdów mechanicznych (samochód, motocykl) jest niebezpieczne!

13. Ubieramy się stosownie do temperatury panującej na dworze.

14. W zimowe dni widoczność na drodze jest ograniczona i kierowcy potrzebują więcej czasu do zahamowania pojazdu. Na jezdnię wchodź uważnie i spokojnie, rozejrzyj się.

15. Dbaj o zdrowie i higienę. Pamiętaj o zasadach zdrowego stylu życia i odżywiania oraz o zachowaniu podstawowych zasad higieny, które pomogą uchronić cię przed zachorowaniem na grypę i infekcję grypopodobne.

ZAPAMIĘTAJ TELEFONY ALARMOWE:

POLICJA - 997

STRAŻ POŻARNA - 998

POGOTOWIE RATUNKOWE – 999

Z TELEFONU KOMÓRKOWEGO – 112

Więści zza oceanu ... Walentynki

Walentynki (ang. *Valentine's Day*) – coroczne święto zakochanych przypadające **14 lutego**. Nazwa pochodzi od św. Walentego, którego wspomnienie liturgiczne w Kościele katolickim obchodzone jest również tego dnia. Na Zachodzie, zwłaszcza w Wielkiej Brytanii i Stanach Zjednoczonych, czczono św. Walentego jako patrona zakochanych.

14 lutego jest również dniem chorych na epilepsję (padaczkę), którzy mają tego samego patrona.

Historia święta

Walentynki są obchodzone w południowej i zachodniej Europie od średniowiecza. Europa północna i wschodnia dołączyła znacznie później.

Pierwowzorem walentynek było starorzymskie święto: **Luperkalia** - obchodzone 14–15 lutego ku czci Junony, rzymskiej bogini kobiet i małżeństwa, oraz Pana, boga przyrody.

Współczesny dzień zakochanych nie ma bezpośredniego związku z jednym konkretnym świętem starożytnego Rzymu, choć jest kojarzony z takimi postaciami z mitologii jak Kupidyn, Eros, Pan czy Juno Februata.

Z kolei Brytyjczycy uważają to święto za własne z uwagi na fakt, że rozślawił je na cały świat sir Walter Scott żyjący w XVIII wieku.

Walentynki w Polsce

Do Polski „walentynki” trafiły w latach 90. XX wieku z kultury francuskiej i krajów anglosaskich, a także wraz z kultem świętego Walentego z Bawarii i Tyrolu. Święto to konkuruje o miano tzw. **święta zakochanych** z rodzimym świętem słowiańskim zwanym potocznie **Nocą Kupały** lub **Sobótką**, obchodzonym w nocy z dnia 21 na 22 czerwca.

Tradycje i zwyczaje

Stałym niemalże elementem „walentynek” jest wzajemnie wręczanie sobie ozdobnych karteczek. Czerwone, najczęściej w kształcie serca, opatrzone wierszykiem, a często i miłosnym wyznaniem. Ze świętem łączy się również zwyczaj obdarowywania partnera upominkami w postaci kwiatów, słodyczy, pluszowych maskotek.

Zasady bezpiecznego spędzania ferii zimowych

1. Omijaj zamrożone jeziora, rzeki, stawy! Nigdy nie można być pewnym wytrzymałości tafli lodowej. Jeśli chcesz bezpiecznie jeździć na łyżwach, skorzystaj z przygotowanych lodowisk – miejsc do tego przeznaczonych.
2. Wybieraj bezpieczne miejsca do zabawy – z dala od ulic, mostów, torów kolejowych!
3. Zjeżdżaj na sankach, nartach z górtek, które znajdują się daleko od jezdni!
4. Zawsze bądź widoczny na drodze dzięki elementom odblaskowym! Zimą szybko zapada zmrok!
5. Zawsze informuj rodziców/opiekunów gdzie i z kim będziesz przebywał!
6. Wracaj do domu zawsze o ustalonej porze, przed zapadnięciem zmroku!
7. Najbezpieczniej jest bawić się pod opieką dorosłych, opiekunów.
8. Korzystaj ze zorganizowanych form wypoczynku – tam jest bezpiecznie!
9. Unikaj rozmów z obcymi ludźmi. Nie przyjmuj od nich prezentów, nie oddalaj się z nieznajomym.

Polskie przysłowia ludowe

Na styczeń ...

1. Styczeń rok stary z nowym styka, czasem zimnem do kości przenika, czasem w błocie utyka.
2. Kiedy styczeń najmroźniejszy, wtedy roczek najpłodniejszy.
3. Gdy w styczniu mrozy i śniegi, będą stodoły po brzegi, gdy styczeń mrozów nie daje, prowadzi nieurodzaje.
4. Jeżeli pszczoła w styczniu z ula wylatuje, rzadko pomyślny rok nam obiecuje.
5. Gdy styczeń zamglony, marzec zaśnieżony.
6. Gdy w styczniu deszcz leje, złe robi nadzieje.
7. Gdy w styczniu woda huczy, to na wiosnę mróz dokuczy.
8. Kiedy styczeń mokry trzyma, zwykle bywa długa zima.
9. Kiedy w styczniu rośnie trawa, licha w lecie jest potrawa.
10. Styczeń mrozem trzeszczeć musi, wtedy chłopa plon przydusi.

na luty ...

1. Gdy w lutym mróz mocno trzyma, będzie krótka zima.
2. W lutym śnieg i mróz stały, w lecie będą upały.
3. Gdy ciepło w lutym, zimno w marcu bywa, długo trwa zima, to jest niewątpliwa.
4. Gdy bez wiatrów luty chodzi, w kwietniu wichur nie zawodzi.
5. W lutym wody wiele - w lecie głodne nawet ciele.
6. Kiedy luty puści, to marzec wypieczę.
7. Kiedy luty schodzi, człek po wodzie brodzi.
8. Kiedy luty, obuj buty.
9. Luty bywa w lód okuty.
10. Jeśli ci jeszcze nie dokuczył luty, to pal dobrze w kominie i miej kozuch suty.

Spotkanie z lekturą ...

Na podstawie książki Ireny Jurgielewiczowej „Ten obcy”

Jak potoczyły się dalsze losy Zenka? opowiadanie twórcze

Dwadzieścia lat później ...

Zenek właśnie wychodził z wysokiego wieżowca w centrum Warszawy. Nagle usłyszał, że ktoś go woła. Obejrzał się i zobaczył jakąś kobietę. Po chwili namysłu stwierdził, że chyba ja zna. To była Ula. Dlaczego nie poznał jej od razu? Zmieniła się, i to bardzo!

Ciekawe, czy on również? Podeszła do niego. Zenek nie wiedział, jak zacząć rozmowę. Była przecież dla niego bardzo ważna. Przypomniał sobie chwile, które razem spędzili, ich wspólne przygody. Ula zauważyła, że Zenek jest zdenerwowany, więc pierwsza zaczęła rozmowę. Zadawała mu różne pytania, o studia, o pracę, o rodzinę. Na dwa pierwsze odpowiedział bez problemu. Skończył studia na Uniwersytecie Jagiellońskim na wydziale medycyny ze specjalizacją - onkologia. Pracuje obecnie w prestiżowej klinice w Nowym Yorku. W Warszawie jest przejazdem, ponieważ akurat ma swój wymarzony urlop.

Zenek przez dłuższą chwilę nie odpowiadał na trzecie pytanie. Zniecierpliwiona Ula powtórzyła je. Cały czas milczał. Nie wiedział, co odpowiedzieć. Powiedział, że mieszkał u wujka do ukończenia szkoły. Następnie wyjechał do Krakowa, aby studiować.

Po ukończeniu praktyk dostał propozycję pracy w jednej z kliniki w Stanach Zjednoczonych. Oprócz wujka, nie miał nikogo bliskiego, więc postanowił skorzystać z okazji.

Teraz była jego pora na zadawanie pytań. Były oczywiście takie same. Okazało się, że Ula ukończyła Wyższą Szkołę Morską w Szczecinie i uzyskała stopień doktora habilitowanego. Jej sytuacja rodzinna wyglądała inaczej niż u Zenka. Miała męża oraz trójkę dzieci: córkę Natalię oraz synów Mariana i Zenka. Słyszając, że dała dziecku imię po nim, ucieszył się, a jednocześnie zmartwił. Cieszył się szczęściem Uli, ale jednak cały czas o niej myślał. Po ich krótkiej rozmowie, zadzwonił telefon Zenka. Okazało się, że to był jego menager. Musiał już jechać na lotnisko. Cekał na niego samolot powrotny do pracy, do Stanów.

Autorka: Wiktoria Kuraszińska, kl. 6b

Spotkanie z lekturą ...

Po lekturze książki Marka Twaina „Przygody Tomka Sawyera”

Nocne zdarzenia na cmentarzu zmroziły krew w żyłach Tomka i Hucka.

Opis przeżyć.

Wczoraj około północy byliśmy z Huckiem na cmentarzu. Chcieliśmy pozbyć się brodawek przy pomocy zdechłego kota i diablów. Pół godziny przed północą rozpoczęliśmy wędrówkę. Kiedy dotarliśmy na miejsce, zaczekaliśmy chwilę. Wtem na cmentarz weszły trzy postacie.

Gdy doszły pod grób niedawno pochowanego człowieka, zorientowaliśmy się kim one były. Byli to: Indianin Joe z latarenką, Muff Potter z nożem i doktor z łopatką. Przestraszyliśmy się i rozczarowaliśmy się jednocześnie. Strach był z powodu tego, że Joe był zbirem, którego bała się większość ludzi w mieście. Rozczarowanie, bo to nie diabły i nie pozbędziemy się brodawek. Mężczyźni zaczęli kopać. Dokopali się do trumny i wyjęli ją. Ograbili także mogiłę. Wtem Joe i Muff zażądali pieniędzy. Doktor odmówił. Wywiązała się bójka. Zamarliśmy ze strachu, gdy bójka niebezpiecznie przytoczyła się pod więz, za którym staliśmy.

Wtedy doktor wyrwał wierzchnią deskę z trumny i uderzył nią Muffa w głowę, ogłuszając go. Złękliśmy się jeszcze bardziej, gdy Joe wziął z ręki Muffa nóż i wpakował go w pierś doktora, aż po rękajeść. Uciekliśmy z Huckiem, jak gdyby goniono nas stado diablów.

Autor: Michał Janowiak, klasa 4b

Zabawne sytuacje w książce Marka Twaina „Przygody Tomka Sawyera”

W książce autorstwa Marka Twaina, pt: „Przygody Tomka Sawyera” było wiele śmiesznych fragmentów. Najbardziej utkwila mi w głowie historia o „mordercy cierpień”. Było bardzo zabawnie, kiedy mały kot, Piotruś nalegał, aby Tomek dał mu łyżeczkę niezwykłego syropu. Chłopiec kazał mu się dobrze zastanowić, ale Piotruś po paru sekundach, był już zdecydowany. Wziął łyżeczkę i nalał do niej parę kropli syropu. Już po chwili, kot jak szalony biegał po całym pokoju. Gdy przyszła ciocia Polcia, kot wybiegł z pomieszczenia, jego opiekunka była na niego zła.

Równie śmieszna historia okazała się ta, gdy Tomek chciał rozgniewać Becky rozmawiając z inną dziewczynką. Becky była obrażona na naszego bohatera, więc chłopiec próbował wzbudzić w niej zazdrość. Ale dziewczynka nie dała za wygraną. Poprosiła kolegę, by pooglądał z nią obrazki w książce. Wtedy Tomek poczuł się zazdrosny. Oboje chcieli zdenerwować się nawzajem. Kiedy im się to znudziło, pogodzili się. Znow byli szczęśliwi.

Podobnych fragmentów było wiele, lecz te wydały mi się najzabawniejsze.